

for indgreb af f.eks. ransagningslignende karakter.

De mange love, der uden nærmere betingelser f.eks. giver kontrollerende myndigheder adgang til private hjem, er en udhulning af grundlovens bestemmelse om husfredens ukrænkelighed.

Myndigheder kan f.eks., uden at ransagningsbetingelserne er opfyldt, trænge ind i borgernes boliger og uden at rejse sigtelse »kontrollere«. Myndighederne foretager afhøringer uden at gøre opmærksom på, at udtalelserne kan blive anvendt ved en senere straffesag. Finder myndighederne beviser for strafbart forhold, gælder hverken regler om tilkaldelse af politi eller advokat, ligesom myndighederne ikke er uddannet til og ikke har forskrifter for indsamling af beviser og afvejning af disse.

I den senere tid har bevisbyrde regler i strafferetsplejen i forbindelse med fund af store økonomiske midler hos rockere været diskutert.

Der er meget strenge regler for politiets muligheder for at anvende de såkaldte tilfældighedsfund.

Hvad andre myndigheder, der under kontrol finder beviser for strafbart forhold, skal foretage sig, er ikke reguleret. Borgeren befinder sig i en gråzone, hvor myndigheden kommer for at kontrollere, men hvor sagen kan ende som en straffesag, uden at borgeren har de retssikkerhedsgarantier, der gælder inden for strafferetsplejen.

Dette område er kun i ringe omfang diskutert i teorien og udgør et væsentligt retssikkerhedsproblem.

Myndighedskontrol indebærer en farlig sammenblanding af myndighedernes vejledning, kontrol og indsamling af materiale til straffesager. Der bør derfor fastsættes regler, der nøje sikrer, at den enkelte myndigheds person ikke blander funktionerne sammen.

Det må antages, at domstolenes bevisskrav for forsætlige miljøovertrædelser efter straffeloven vil være af samme karakter som for øvrige forsætlige lovovertrædelser, og at domstolene i disse sager vil foretage samme prøvelse af efterforskningen som i andre straffesager.

Kort sagt, med miljøovertrædelsernes optagelse i straffeloven og kravet om forsæt vil domstolene kræve de samme retssikkerhedsgarantier som i strafferetsplejen. Dette vil betyde en væsentlig forbedring af retssikkerheden.

Et andet mindretal (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) finder, at overførslen af den grove miljøkriminalitet til straffeloven især vil kunne øge den præventive effekt.

Socialistisk Folkeparti finder imidlertid, at hvis lovforslaget skal få nogen som helst betydning, er det afgørende, at anklagemyndigheden styrkes på dette område, ressource- såvel som uddannelsesmæssigt. Dette blev allerede anbefalet af Retsplejerådet i 1990 og er siden blevet gentaget af bl.a. professor Gorm Toftegaard Nielsen og lederen af Rigspolitiets rejsehøjs afdeling for miljøkriminalitet, Kurt Pedersen.

Et tredje mindretal (Enhedslistens medlem af udvalget) ønsker at tilkendegive, at Enhedslisten generelt er skeptisk over for regeringens lov og orden-pakke på miljøområdet, fordi pakken går uden om de reelle problemer med hele den danske miljøbeskyttelse og nøjes med at fokusere på et enkelt delproblem med en lille gruppe lovbrudere. Man går alene efter de deciderede kriminelle inden for det private erhvervsliv, og Enhedslisten tvivler på, at det har nogen væsentlig effekt i forhold til de reelle problemer med hele den danske miljøbeskyttelse.

Så længe kontrolsystemet omkring miljølovgivningen alene er forankret i kommuner og amter med Miljøstyrelsen i toppen, ses der alt for ofte gennem fingre med overtrædelser, eller der gås meget lempeligt til værks over for den enkelte virksomhed.

Der er således ofte modstrid mellem de politisk fastsatte miljøregler og deres faktiske overholdelse for ikke at tale om sanktionerne for overtrædelser, og her ønsker Enhedslisten, at der gås mere grundlæggende til værks i form af en folkelig kontrol med miljøtilsynet.

Derfor ønsker Enhedslisten oprettet lokale, direkte valgte økologiske råd med selvstændig kompetence til bl.a. at se de lokale miljømyndigheder i kortene.

Sådanne råd skal bl.a. have ret og pligt til at få indsigt i lokale miljøsager, hvor borgerne eller lokale miljøforeninger mener, gældende regler er overtrådt.

Rådet skal således ikke erstatte de lokale miljømyndigheder, men fungere som borgernes vogter i forhold til de lokale myndigheders beslutninger i bl.a. miljøtilsynsager.